

med Fløjen saa svimlende højt oppe. Hun vil ikke holde ham nede, — nej, hun vil ha ham op paa Højden, se ham stolt og fri sætte Kronen paa den højeste Tinde. Derfor blir hun fortvivlet, da han siger, at for ham er det haabløst. »Snak da ikke slig. Vil De ta Livet af mig! Ta fra mig det, som er mig mer end Livet. At se Dem stor.« »Er det muligt, at min Bygmester ikke tør stige saa højt, som han selv bygger.« Men nogen Lumpenhed maa han rigtignok ikke begaa — Tak, det skal hun ikke ha noget af. Hun har sagt, at han er denne, som gaar og lærer de andre op, bare *han* skulde have Lov til at bygge. Men da hun saa hører, at han vil holde Ragnar nede, fordi han er bange for ham, da sparer hun ham ikke: »Dette her var svært stygt af Dem. Rigtig fælt stygt var det. Og haardt og ondt og grusomt var det.« »Men De sagde jo selv nylig, at det bare var mig, som skulde have Lov at bygge,« siger han. »Ja, sligt kan jeg si, men De maa ikke,« siger Hilde. Og hun faar ham ligesaa let fra at begaa Lumpenheden, som det vilde været umuligt for Kaja eller Aline. Og alle Spøgelser, saadanne som kan skræmme en, naar man er alene, de viger for Hilde. Hvorfor skal han være ræd for Ungdommen? Kommer Ungdommen en Dag og banker paa hans Dør, nu vel, saa luk op for Ungdommen. Hilde ved, at man ikke behøver at blive gammel, naar man ikke selv vil det. Og hvis Hjælperne og Tjenerne ikke vil lystre ham længer, saa faar han lægge iverj paa egen Haand da, siger Hilde. Se det er Kvindelighed det, mine Damer!

Men Hilde er ikke som Kaja og Aline, der intet fordrer, Hilde fordrer, intet mindre end et Kongerige fordrer hun af ham. Han har lovet hende det, siger hun. Og det er det underlige, at Hilde fra Verdens Skabelse af altid har indbildt sig, at hendes Bygmester har lovet hende et Kongerige — men tænk! han har altid glemt det. Det er saa virkeligt, saa nærværende for hende, men han maa først mindes om det. Om Bygmesteren nogen Sinde vil blive villig til og i Stand til at give hende det, ja, det vil jo først Tiden vise. Kan han bare bringes til at føle, at han svært har savnet Hilde, netop Hilde, at han ikke kan undvære Hilde, saa har hun jo alt Kongeriget — *næsten*.

Endnu et Ord om Hilde for ikke at misforstaas. Op-